

bodeš stokal ob grobu, kateri ti nju je zakril za večno! Tedaj še le bodeš sprevidel, kaj si izgubil, tedaj še le si zmisli, kaj vse so ti zakopali v ta grob in koliko ljubezni, edine prave, edine zanesljive ljubezni tega sveta krije v svoji skromnosti to majhno, to ozko gomilo! Le pomisli, da pride znabiti že skoraj čas, ko bode ravnal na isti način tvoj nehvaležen sin s teboj, ko te bode preganjal na isti način tvoj nehvaležen zet! Le pomisli, da ne veš ne ure ne dneva, ko ti bode treba iti za njima, ko ti zaprè smrt vrata tega sveta in ti odpre druga, kazoč ti z mrzlo svojo roko novo pot, katera te vodi — kdo vè kam?

Ti goreče sovražiš svojega bližnjega, preganjaš ga sè vsemi svojimi močmi, ker je druge narodnosti, vse svoje sile napenjaš, da bi ga uničil, da mu povzročil kaki občutljivi udarec! In to vse samo radi tega, ker ga je rodila druga mati, to vse, ker govori drugi jezik, kakor ti! O, nespameten zaslepljenec ti! Pomisli, da že bodeta morda prihodnjo leto, morda jutri, morda danes tiho molčala za vselej oba!

Pred kratkim slišali smo sveto evangelje, katero nam pripoveduje, kako je pozdravil največji spoznavalec človeške duše — namreč Kristus sam — svoje učence, ko se jim je v prvič pokazal po svojem vstajenju, toraj tedaj, ko je premagal smrt in njene moči: „In prišel je Jezus in je stopil v sredo med nje in jim je rekel: Mir vam bodi! Učenci so se tedaj obveselili ker so videli Gospoda. Tedaj jim je spet rekel: „Mir vam bodi!“

... In čez osem dni bili so spet zbrani njegovi učenci in Tomaž ž njimi. Jezus pride, čeprav so bile zaklenjene duri in stal je na sredi in je rekel: „Mir vam bodi!“, In danajšnje evangelje nam pripoveduje: „Tolažnik sveti Duh pa, katerega bo poslal Oče v mojem imenu, on vas bode učil vsega in vas bo opomnil vsega, kar koli sem vam rekel. Mir vam zapuščam, svoj mir!“ — In katera je bila Njegova največja zapoved? „Ljubi Boga čez vse, svojega bližnjega pa kakor samega sebe.“ — Ljubezen je bilo Kristusovo celo življenje, ljubezen so bili Njegovi sveti nauki, ljubezen Njegova sveta smrt! Mir je oznanjeval ljudstvu pri vsaki priložnosti. „Novo postavo vam dajem, da se bodeite ljubili med seboj, kakor sem Vas jaz ljubil in na tem vas bode vsaki spoznal, da ste moji učenci, ako se ljubite med seboj.“

Morda največji prostomislec, rečimo nasprotnik Kristusov, namreč francoski filozof Renan piše celo nekoč: „Da je povzročil (namreč Kristus) ljubezen, katera ni nehala plamteti za njega celo po njegovi smrti, ... to je znak, da je bil dober in velik!“ —

Da, bil je dober in velik, ker je bil — Bog!

In ravno on je rekel, ko je obljubil svetega Duha, da bode učil sv. Duh Njegove učence vsega, kar jih je On učil, toraj v prvi meri zopet medsebojno ljubezni, opominjajoč jih k miru.

Dragi nam! Glejte, brezmiselno je naše medsebojno preganjanje, zakaj vse na zemlji je minljivo in spremenljivo, brezvestno je naše medsebojno

sovražstvo, ker vsak človek je podvržen udarcem in v isti meri! Glejte, Kristus nas uči same ljube opominjajoč nas, da bi morali živeti v miru in v s in ravno danes obhajamo praznik prihoda svet Duha, tretje božje osebe, ki zopet uči zgolj ljube opominjajoč apostole, učence in nas na besede Kristusove, na nauke miru in ljubezni!

Toraj pa se obrnimo zanesljivo danes k sv. Du prosimo ga, naj nam da to milost, da bomo in od sihmal več potrpljenja z en drugim, da b nehalo naše preganjanje, naše sovražstvo, da se b uresničile besede Kristusove tudi nad nami, besede, glase: „Mir Vam dajem, svoj mir!“ Le ta mir, duševni ta Kristusov mir, to je edino, kar je stanoviti na tej zvezdi, ki jo imenujejo zemljo, mir, ki ne b nehal v majhnem ozkem gomilu, ki nas ne bode pustil ob robu groba, temveč nas spremljal tje v našo pravo očetnjo nad zvezde! Da bi ta podelil sv. Duh sedaj na dan spomina Njegov prihoda nad Kristusove učence vsem našim bralc vsem pritateljem in sovražnikom, to je naša iska prošnja do Njega, in to prošnjo Vam podarimo binkoštnico, želeč Vam vsem prav srečne vesele binkošte!

Zborovanje pri Sv. Vidu p Ptuju.

Deželni kmečki poslanec dohtar Jurtel državni in deželni kmečki poslanec hofrat dohtar Ploj spravila sta se med Haložane in ljance, ki prebivajo tik Haloz! Zadnjo nedeljo dajala sta svojo učenost na zborovanju pri Sv. V pri Ptuju. Celo zborovanje je bilo od začetka konca jako značilno za ta dva kmečka poslanca. I rano in hišo za zborovanje okinčala sta lastnoro že dan poprej tamošnji kaplan in učite (Opomba tiskarjevega učenca: Aha, kaplan in uči ker sta ta dva gospoda kmečka poslanca!) Z lastnoročno je razobesil na hiši, kjer se je v zborovanje takozvano slovensko zastavo gospod lan. Zborovanje se je vršilo v gostilni gosp Krajnc. Krajnc, Krajnc, najbrž še postaneš prav — prvak!! Videmski župnik, kateri ni bil ob ve noči doma, ker je moral pomagati vurberškemu ž niku sveto mešo peti, ta župnik Štajerčevim bralc dobro znani duhovni oče Andraž, kateri tudi ni v zadnjem tednu, ko so se vršile procesije v tej doma — moral je takrat vsled svoje radovednosti neki zanimivi obravnavi svojega ljubega farškega g zlarja v Maribor — ta župnik je bil jako živat delaven za to zborovanje, bil je tudi pri njem prve do zadnje minute navzoč. Toraj zopet si pesem! Dohtar in zopet dohtar in povrh še hof potem župnik in kaplan in naposled še učitelj in na kmečkom zborovanju! Ubogi kmet!

Toda oglejmo si zborovanje samo! Ploj je do in grozno navdušeno govoril, povdarjajoč, da slov skemu kmetu ni potrebno znati nemškega jezika

toraj na mestu, je rekel, da bi se kmečka deca učila v šoli nemščine, ker za to sploh tudi ni časa. Govornik je povdarjal, da se kmečki otrok itak ne more na deželni ljudski šoli naučiti popolnoma drugega deželnega jezika. Za druge, višje šole pa je rekel ta „vrli“ kmečki poslanec nima kmet niti ne denarja, niti ne časa. Ploj je nadalje povdarjal, da slovenski poslanci itak vse storijo za slovensko kmečko ljudstvo in da bodejo mnogo, mnogo, da, vse storili, da pomagajo gmotnemu njegovemu položaju. Hofrat in dohtar Ploj, dovoli, da ti tukaj par vrstic odgovorimo: Povej nam Ploj, čemu pa pustijo vsi slovenski dohtarji, vsi slovenski prvaki, vsi slovenski odličnjaki učiti svojo deco nemškega jezika? Morda je res, da se deca v deželni ljudski šoli ne nauči popolnoma nemškega jezika, a temu pa ni kriva deca, ne, temu je kriva šola, temu so krivi učitelji, krivi prvaki, ki vedno in vedno zabranjujejo nemški poduk slovenski deci, češ, slovenski kmet naj ostane v nevedi, da ga potem lažje vodimo za nos! Ploj, ti povdarjaš, da slovenski poslanci neumorno delujejo za kmeta, da bodejo neumorno delovali. In to ti praviš ravno Haložanom? Vi slovenski poslanci, kaj pa ste storili vi ravno za Haložane? Kaj ste storili za popraviljanje po trsni uši uničenih vinogradov, kaj za popraviljanje zemeljskih plazov. Že leto in dan so haložki zemeljski plazi taki, kakor so bili!

Gospodje, kaj ste storili, ko je Haložanom in Poljancem v zadnjih letih toča poklestila vse pridelke? Kaj, ko jim je povodenj uničila vse travnike, da celo njive? Ničesar niste storili! Ploj, zakaj pa nisi povedal, kaj si storil za uboge haloške in poljanske trpine? No, pa bi bil povedal!

Tudi dohtar Jurtela je povdarjal, da deželni poslanci store vse za kmeta, da bodejo vse storili. Jurtela, to pa je debela laž! Kje pa ste bili vi deželni poslanci, ko se je v deželni zbornici razpravljalo o podporah, ki bi se naj podelile kmetom? Doma ste bili, da obstruirali ste in preprečili s tem vso delo v deželni zbornici, kmetu pa s tem nakopali novih plačil!

Ko se je pritožil neki kmet, da dobijo kmetje iz deželnih trsnic samo slabe trte, katere nočejo rasti, odgovoril mu je Jurtela: „Ja, to je radi tega, ker dobè boljše trte bogataši, katere poznam, katerih pa nočem imenovati.“ Zakaj pa jih nočeš imenovati? Pa bi jih bil povedal. Sploh pa, ako ti je to tako dobro znano, zakaj tega ti s svojimi tovariši nisi zabranil tega?

Nadalje je pogrel Jurtela na tem zborovanju zopet staro laž, čež, za uboge Haložane se je dovolilo 60 tisoč kron podpore, a od tega denarja vzeli so Ptujčani Haložanom polovico proč. To ni samo le laž, temveč, ljubi mi Jurtela, to je povrh še huj-skarija! Sploh pa, ako so Ptujčani dobili kaj od tega denarja, pomisliti nam je, da imajo Ptujčani tudi mnogo vinogradov v Halozah, vinogradov, ki so trpeli po istih uimih.

Oglašali so se na zborovanju tudi posestniki in stavili predloge in vprašanja.

Najbolj zanimiva je bila debata med kmeti samimi glede nemškega poduka. Neki krojač iz Ljubstave po imenu Mlakar, najbrž od znane strani nahujskan in nafarban je zagromel: „Proč z nemškim podukom, slovenski rod naj ostane slovenski, le po slovenskih žilah teče kri!“ Temu je odgovoril prav jedernato in kratko gospodar in zidar Mlakar iz Varej, povdarjajoč, da je oslarija, ako človek tako govori, ker vsaki, ki je bil pri vojaki, dobro vè, kako nujno je potreben Slovincem nemški jezik. Prav ostro in jedernato je tudi zahteval posestnik Rogina mlajši iz Pobreš poduk v nemškem jeziku.

In tema dvema pritrdila je ogromna večina navzočih zborovalcev, katerih je bilo morda kakih 200. Zanimivo je bilo, da se je udeležilo zborovanja tudi veliko žensk, sicer seveda najbrž iz same radovednosti. Ali znabiti na župnikovo in kaplanovo povelje?

Na vsaki predlog od strani zborovalcev obljubila sta Ploj in Jurtela — „zvezde z nebes!“ Haložani in Polanci so radovedni, kaj bode sta storila. Gotovo pa je to, da je Ploju in Jurtelu celo zborovanje spodletelo, ker si nikakor nista zboljšala ž njim svojega stališča med Polanci in Haložani, zakaj ti so sklenili po zborovanju med seboj da bodejo pri prihodnjih volitvah volili še bolj složno po naprednem geslu, kakor se je to zgodilo pri zadnjih deželnozborskih volitvah, pri katerih je Ploj med Haložani in Poljanci sijajno — pogorel!

Poročati bi tudi morali, da je govoril tudi Pobreški „burgarmajster“, znani častilec farovžev, toda tega zares ne moremo poročati, ker je gospod burgarmajster nekaj skvasil, česar ni nihče, niti on sam razumel!

Kako dolgo še?

„V neki fari šel je mašnik pozno po noči k neki stari ženici, ki je bila na smrtni postelji. Ko k njej pride, našel je, da se je z „Štajercem“ v roki pripravljala na smrt,“ beremo v listu mariborskih višjih črnosuknježev. To nas veseli. Gotovo je čitala ta mamica vedno vestno „Štajerca“ in o resničnosti in dobren namenu tako bila prepričana, da celo na smrtni postelji na njega ni pozabila. Gotovo je čitala nas velikonočni članek. „Ob božjem grobu“ in te besede so njej bolj k srcu segale, kakor pridige vseh huj-skačev, kateri sicer mir na jeziku imajo povzročujejo pa sovraštvo in nemir. Zresnim glasom vpraša nas klerikalska cunja „kako dolgo še bote delovali? Veste kaj ste že zakrivali?“ Dobro vemo, vsem klerikalskim konzumom smo zadnje urico povzročilo, vsi so šli rako in žvižgali. Vam klerikalski voditelji smo pod nogami podkurili, da že težko stojite in kmalu boste nas prosili, da se Vas usmilimo. Veseli nas, da klerikalska stranka naše zasluge sprevidi in veseli smo, da naše delovanje se tako očitno kaže. Kar se pa tiče napada „v Ptujski okolici, kjer je domovina. „Štajerca“ je nekatero ljudstvo najbolj surovo“ omenimo samo to, da ravno v Ptujski okolici najmanj naročnikov imamo. Poglejmo si Slovenske gorice!